

Միսաք Մեծարեւնց

Ճերմակ վարդեր

Ըսպիտա՛կ վարդեր, ըսպիտա՛կ վարդեր,
Ձոր հովն անտեսեց այս ճամբուն վըրայ,
Շամբուշ հովն աշնան՝ որ կը դըղըղէր
Մոլեգին՝ հողին ընդերքն համօրէն.

Ճերմա՛կ գաղափար, ճերմա՛կ գաղափար,
Աշնան մոլուցքէն դողահար հիմակ,
Համբո՛յր շուշանի, դիօթանք ձիւնեղէն,
Փերթ փերթ լուսինկայ, ապրշում համակ,

Բե՛ր ինձի իղձիդ կաթը խանդաղատ:
Մենաւո՛ր վարդեր, որ մելամաղձիկ
Մառախուղներուն մէջ դեռ կը Ժպտիք,
Ապրեցէ՛ք հոգւոյս մէջ յաւերժօրէն: